

være ledsaget af en Status af Boets Aktiver og Passiver, og af en nøie Forklaring om Aarsagen til Boets Insolventi.

2) En med Bogføring og med Handelsforretninger nøie bekendt Mand bør usfortøvet af Retten udnævnes til at undersøge Fallentens Bøger og Papirer, og derefter bedømme hans Transaktioner før Falliten, hvorover han har at afgive Betænkning til Retten, af hvem Kreditorerne skulle være berettigede til derom at erholde Oplysning.

3) Kommissærerne i et Bo bør ansættes efter Kreditorernes Valg eller dog kun med disses erklærede Samtykke.

4) Enhver Kreditor bør efter aabnet Fallitbehandling have Adgang til at undersøge eller lade undersøge Fallentens Bøger.

5) Har Fallenten drevet Handel, bør han anses med Straf for manglende, uordentlig eller foigagtig Bogføring; ligeledes hvis han i to eller flere Aar før Falliten har undladt at opgjøre ordentlig Status og Inventar; ligeledes naar det viser sig, at han ved at opgjøre sin Status allerede 2 Aar eller længere før Falliten har kunnet have den Erkendelse, at han var i en Underbalance af over 30%. Om Straffens Grader tør vi ikke yttre nogen bestemt Formening, men tage Anledning her til at bemærke, at de i det slesvigiske Lovudkast givne Bestemmelser forekomme os, i det Hele taget, strenge.

6) Ved Registrering af Fallentens Bo bør undtages de til hans og Familjes Brug absolut fornødne Klædningsstykker, Fødevarer og Høusgeraad.

7) Der bør tilstaaes Fallenten af Boet, naar han ikke overbevises om nogen Brøde, en efter Boets Beskaffenhed passende Sum til hans Underhold; hvorimod han bør blive tilstede og yde den Tjeneste, der forlanges af ham, til Boets Behandling.

8) Hengaaer der fra 6 Maanedes indtil 1 Aar, efter Boets Beskaffenhed, før et Fallit-

bo kan sluttes, og Fallenten ikke er overbevist om eller anlagt for nogen Brøde, bør det indrømmes ham at træde i borgerlig Virksomhed igjen, og at kunne indgaae retsgyldige Kontrakter udenfor Boet; dog kan dette ogsaa indrømmes ham før denne Tid, naar Kreditorerne deri samtykke. Det Underhold, han har fra Boet, bortfalder derved.

9) Det er en Hovedtanke mod vor Fallitlovgivning, at en Transaktion til Fordel for enkelt Kreditor og til Skade for de øvrige, lovligen kan foretages til det sidste Dieblis før Falliten ved Forlig, lovlig indgaaet.

Ligesom, ifølge Frd. 28de Juli 1841, en Pantfætning er ugyldig, der er foretagen til en Tid, der er kortere end 6 Uger før Falliten, saaledes bør Forlig, der er indgaaet indenfor dette Tidsrum, til Skade for Boet og til Gunst for enkelt Kreditor, ogsaa være det.

10) Naar det er vitteligt, at Protest for non Betaling af en Verel er optaget imod en Mand, skal enhver af hans øvrige Kreditorer være berettiget til paa Forlangende til Retten at faae Debitor erklæret fallit paa hurtigste Maade.

11) Haandskriftskrav bør ikke have Fortrinret i Boet imod andre Fordringer.

12) Alle Aktiver, undtagen rede Penge, der findes i Boet for fremmed Regning, bør udleveres deres Eiermand, naar deres Identitet bevises; eller bør kun anvendes efter den Bestemmelse, for hvilken de, under udtryffelig Erklæring derom, ere blevne tilskillede Fallenten. Det er en Selvfølge, at Kreditor refunderer Boet, hvad han til samme maatte være skyldig.

13) Alle Penge og Effekter af alt Slags, være sig Verxer, Konossementer eller deslige, der komme Boet tilhænde efterat det er taget under Behandling, bør, forsaavidt Fallenten ei derfor har givet Valuta, eller Boet ei vil overtage samme og betale, hvad derpaa skyldes, tilbagegives Bedkommende.

14) Retshandlinger, hvorved Noget af Fallenten er bortskænket (sfr. Slesvigiske Lovudkast